

Pojď k Spa - si - te - li, pojď je - ště dnes,
 své sr - dce Je - mu vo - bě - ti nes!
 On z trů - nu své - ho, kde vě - čný ples,
 tak sla - dce vo - lá: Pojď!
 Slá - va, slá - va, du - še za - ple - sá,
 až ta krá - sná u - zří ne - be - sa,
 pod jhem kde hří - chu již ne - kle - sá:
 Ó, Pa - ne, vstříc mi pojď!

POJĎ K ŠPASITELI

2. Pojď, dítko milé, ten sladký hlas / i tebe volá, pojď, dokud čas; / kdo ví, zda zítra ozve se zas? / Ó, nemeškej a pojď! / Sláva, sláva, duše zaplesá, / až ta krásná uzří nebesa, / pod jhem kde hříchu již neklesá: / Ó, Pane, vstříc mi pojď!
3. Pojď, kdo jsi koli, aj, blízko Pán, / On za nás všecky v obět byl dán, / všech nás zve k sobě a ze všech stran! / Ó, slyš a věř a pojď! / Sláva, sláva, duše zaplesá, / až ta krásná uzří nebesa, / pod jhem kde hříchu již neklesá: / Ó, Pane, vstříc mi pojď!

Polsky

Pójdź do Jezusa, dziś jeszcze czas! / Usłysz głos Jego, nie bądź jak głaz. / Wszak On tak bardzo miłuje nas, / woła tak słodko: „Pójdź!“ / Ujrzysz widok piękny jako cud, gdy rzuciwszy grzechu złość i brud, / wkroczy my wreszcie w niebiański gród, / Jezu przychodzę już.

*A viděl jsem nové nebe a novou zemi,
neboť první nebe a první země pominuly
a moře již vůbec nebylo.*

*A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat
svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako
nevěsta ozdobená pro svého ženicha.*

*A slyšel jsem veliký hlas od trůnu:
„Hle, příbytek Boží uprostřed lidí,
Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou
jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi.“*

Zj 21,1-3